

PANORAMICA BERLINA TRANSFORMABILE CABRIOLET

MODEL	VÝKON	POČET VYROBENÝCH JEDNOTEK
Transformabile 1 ^a serie	1957-1958 15 CV	17.000
Transformabile 2 ^a serie	1959-1960 16,5 CV	10.000
Transformabile 3 ^a serie	1961-1962 17,5 CV	7.000
Transformabile Special	1959-1962 21 CV	1.500
Cabriolet 1 ^a serie	1960 21 CV	1.050
Cabriolet 2 ^a serie D	1961-1964 21 CV	5.500
Cabriolet 3 ^a serie F	1965-1969 21 CV	2.750
Berlina 4 postí D	1962-1964 17,5 CV	26.500
Berlina 4 postí F	1965-1969 18 CV	33.500
Berlina Special D	1962-1964 21 CV	4.000
Berlina Special F	1965-1969 21 CV	5.000
Panoramica D	1960-1964 17,5 CV	75.000
Panoramica F	1965-1969 17,5 CV	85.000

Bianchina

slavila v Monze padesátiny...

Štart

Eduardo Bianchi založil na konci 19. století pod svým jménem firmu vyrábějící především jízdní kola. Záhy k nim přidal i motorky, osobní a později dokonce i nákladní automobily. Slavný závodník Nuvolari zvítězil v roce 1924 s Bianchi Nivola na okruhu Tigullio a později se úspěšně zúčastnil na prvním vydání Mille Miglia. Vozy Bianchi byly kvalitní a oslovovaly jak skromnější (S 9) tak i bohatou vrstvu zákazníků (luxusní S 8 s třilitrovým motorem a 76 PS).

Po druhé světové válce se italský automobilový průmysl soustředil na motorizaci celého národa a tento trh si FIAT dělil s několika menšími firmami. Jedna z nich byla rozbombardovaná továrna Bianchi, bojující s finančními problémy. V roce 1955 založil Bianchi spolu s Pirelli a FIATEm nový podnik Autobianchi, v roce 1957 představili nejvyšší šéfové osobně první produkt firmy Autobianchi. Bianchina měla motor, zavěšení kol a další elementy použité v stavebnicovém stylu z fiata 500. Brzy si získala velké sympatie a prodávala se z počátku dokonce lépe než Fiat 500. Rozšíření modelové řady o kombíka kabriolet, později ještě další karosářské varianty, znamenalo velké investice a tak se Autobianchi dostala čím dál tím více do lůna FIATu. Za celý produkční interval 1957 – 1969 se vyrobilo přes 275 000 bianchin. Inovativní a první model bylo kupé transformabile se stahovací střechou, nejpobulárnější

byl kombík panoramica a giardiniera, kterých se vyrobilo 160 000. Vůz pro rodinu byla berlina s kolmým zadním sklem a konečně tři série kabrioletů - dnes jsou nejhledanějšími mezi všemi bianchinami. Na bázi Bianchiny se nabízely i speciální kastle pro řemeslníky, pekaře a autodílny.

bianchina

Od roku 1967 byla Autobianchi stoprocentní dcerou koncernu FIAT. FIAT ji používal k zavádění nových modelů v menších seriích, ke zkouškám technologií i reakci trhu. Následovaly pak typy A 111, 112 a konečně přetělení do Lancie. Rychlejší modely, dosahující až 100 PS prezentoval turínský mechanik Carlo Abarth. Seznamy Bianchina Registru dokládají, že se na celém světě dochovalo cca 2500 Bianchin, vesměs ve velmi dobrém, renovovaném stavu.

Italský Bianchinaclub uspořádal 14. – 16. září mezinárodní setkání majitelů bianchiny na počest 50. výročí zahájení její výroby. Továrna Autobianchi se nacházela v Monze a tak bylo jasné, kde se bianchinisti setkají. Účastníci přijeli nejen ze všech koutů Itálie ale až z USA, Dánska, Holandska, Německa, Chorvatska, Švýcarska a Slovenska. Sicilský klub si přivezl svých 8 miláčků na jednom obrovském nákladáku, na přívěsech holandský biachinisté a Juraj Semanko ze Slovenska. Většina účastníků přijela již v pátek, po vlastní ose. Naše kolonka pěti vozů zdolala Gotthard a zúčastnila se seznamovacího večírku v blízké typické trattorii. Vynikající jídlo a přátelská atmosféra nechala tušit, že celá akce bude příjemným zážitkem. Přes 120 Bianchin, všech čtyř modelů a bezpočet barev se staly veřejným magnetem po celý víkend jak v Monze tak i v Miláně.

449 ccm 2 válce

50. výročí se oslavilo rámcovým programem, který obsahoval návštěvy dvou muzeí, spanilou jízdou Milánem, končící k radosti místního obyvatelstva před milánskou katedrálou. Zlatým hřebem rojení Bianchin byla návštěva a jízda na Autodromo di Monza – renomovaného okruhu Formule 1. Před paddokem jsme absolvovali soutěž v jízdě zručnosti, jejíž finále se jelo po slepu, podle navigace spolujezdce. Vyvrcholením víkendového programu byla jízda na závodním okruhu – nedřívě se jela jedna pro zahřání a pak dvě rundy „ostře“. Skromný výkon motoru našich autíček „umožnil“ jízdu na celé štrece na plný plyn, kromě jednoho řazení na trojku...

V plnom tempe...

Šikana

Po celou dobu trvání oslav se všechny body programu odvíjely bez prodlev a zádrhelů. Účastníci bydleli v jednom hotelu a i všechna auta se vešla na chráněné parkoviště. Stravování se vyznačovalo vysokou kvalitou – několikachodové menu, jak v trattorii, na okruhu v Monze, tak na galavečeru přesvědčili každého účastníka o kvalitě italské kuchyně. Přehlídka dobového oblečení a předávání upomínkových pokálů se v sobotu protáhlo do noci... Organizátorům patří obdiv a dík.

bianchina

Nedělní dopoledne uzavíral až dojemně působící vzpomínkový akt na autentickém místě premiéry Bianchiny. V sále polytechnického muzea stojí dodnes onen dřevěný stůl, za který zasedli Gianni Agnelli, sign. Pirelli, Bianchi a Valletta, když žurnalistům a publiku představili první Bianchinu.

Piazza Ecker

Ing. Semanko - Slovensko a dr. Pollak - Švajčiarsko

Před tímto historickým stolem nám z historie firmy Bianchi předčítal a průřez celou produkcí továrny Bianchi předvedl více než osmdesátiletý funkcionář italského veteránského hnutí a bývalý spolupracovník Giuseppe Bianchiho. Následoval slavnostní oběd, sestávající z několika chodů kulinářských lahůdek.

Veškeré přesuny, po městě i po dálnici se odehrávaly v doprovodu dopravní policie. Tucet policejních motorkářů, podporovaný dvěma energickými policistkami v alfe, se vždy ve správný okamžik přesunovali podél impozantní kolony Bianchin, aby zablokovali křížovatky, červená nečervená, spuštěné sirény a zajistili plynulý přesun. Parkoviště před místní katedrálou se rázem stalo veteránským muzeem.

Městská veselice a bufet vytvořily příjemný rámeček. Příslušná italská nedisciplinovanost se nekonala. Lidé respektovali odstup od aut, v autech zůstaly ležet osobní věci a nic se „neztratilo“.

K totálnímu úspěchu akce přispělo i počasí jako ze slabikáře – od rána do večera panovalo azurro. Zápisné 125 euro na celý víkend, jídlo a pití inkluzivně, byly překvapivě nízké, hotel byl na výhodném strategickém místě, slušný a levný. Nakonec zbylo i trochu času na pěší prohlídku Monzy, která překvapila katedrálou z 5. století a svým zachovalým historickým jádrem. Více fotek je na www.bianchina.org

Dr. Jiří W. Pollak Foto: autor a Gustav Havel